

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Nepremišljeni govori?

Ko smo pred nedavnim govorili o nemškega cesarja napitnici v Kraljevi, v katerej je nekoliko zarožljaj s sablo ter govoré ob vzhodnopruskem meči, ki bode vedel udariti na neprijatelja, kakor je udaril leta 1870, ako bode treba braniti meje Vzdodne Prusije, zdelo se mam je, da ta provokacija utegne vzbuditi mnogo hrupa po časopisih. Izreči nismo hoteli takoj svojega mnenja, ampak raje počakati, kaj porekó k temu glasila ruska. A danes, ko imamo pred seboj množico glasov iz ruskega časopisa, lahko konstatujemo, da so omenjene besede napravile oni utisek, kateri je bil pričakovati, da so razburile nekoliko javno mnenje v Rusiji, katero že itak ni baš Nemčiji najprijaznejše.

Če se snide vesela družba pri čašici vina in se delajo napitnice, pač ni tako važno, kaj in kako govoré pojedini govorniki. Kader pa govori odlična oseba pri taci prilikah, ali govori javno in tako rekoč oficijalno, bi človek pač mislil, da dotični

dobro premisli vsako svojih besed, kajti beseda taka ostane in se pretresa na vse strani. Kaj še le, če je govornik glavár jedne najmočnejih sedanjih držav, glavár vojske, kakor je nemška!

Bi li človek mislil, da so besede nepremišljene, ali pa, da imajo namen izzivati? Čudno bi bilo misliti drugo, ravno malo časa pred nameravanim drugim potovanjem nemškega cesarja na Rusko, na katerem potovanju ga namerava spremljevati celo novi kancelar Caprivi — kakor se čuje. A mestu vseh daljnih premišljevanj čujmo, kako se izražajo o tem glasila ruska:

„Grazdanin“ pravi, da nikakor neče spravljati v dotiko navedenega govora z nameravanim potovanjem cesarja Viljema na Rusko. Ako bi prišlo do resnice, pa vzhodnopruski meč nikakor ne bode zadoščeval, niti da preplaši sovražnika, niti za obrambo Vzhodne Prusije. Zato bi komaj zadoščeval meč čele Nemčije in meči ž njo združeni držav. „Novoje Vremja“ izraža se v tem zmislu, da bi se moral ta govor zmatrati kot provokacija Rusije, povsem neutemeljena, če bi se ne vedelo, kolikokrat da presegajo politični govorniki pri svojih improvizacijah one meje, katere so si stavili v početku svojih govorov. V ostalem pravi, da je mladi cesar v svojih govorih jako jednostranski; v katerokoli provincijo dojde, vedno govori, kako se bode ona s svetlim mečem pokazala neprijatelju. „Novoje Vremja“ zaključuje duhoviti svoj članek, veleč, da je v Nemčiji samo 13 provincij, zato se more evropski mir samo 13krat kaliti z enakimi napitnicami; a kaj bi delal mladi cesar, da ima Nemčija 60 gubernij, kakor Rusija?

Tudi „Sviet“ pretresa omenjeni govor ter opaza, kako Nemčija ne izpusti nobene prilike, da se ne podiči in pobaha s svojo velikostjo in jakostjo. Ona gradi vsako leto nove trdnjave, povečava vojsko, sklepa zaveze neprijateljske Rusiji, in njen cesar čestokrat rabi jednake bojevitve besede. Kdo torej ruši mir evropski? Gotovo ne Rusija, katera v svesti svoje veličine, mirno koraka naprej, a Nemčija drži celo Evropo pod puško. V ostalem pravi „Sviet“, je to najnoveje groženje z vzhodnopruskim mečem popolnoma nerazumno, ali baš nikakor strašno.

Petrogradski „Den“, list, ki jako dobro zastopa interese slovanske, izraža se blizu tako-le:

„Gospa nemate uzroka zahvaljevati se — ne poznam vas. Kar sem storil, zgodilo se je v zahvalo tej deklici; gospa, njej se zahvalite.“

Krištof, kateremu je bil Dobran mej tem pojasnil, kako je častnik prišel v koč, pravi materi:

„Draga mati, klicala si Boga, naj pošlje na pomoč angelja varuha... to je tisti angelj, ki je pomagal, ko se ti je človeška pomoč zdela nemogoča.“

In pokazal je na Jitko, ki je skromno stopila v stran.

Gospa Poliksena se ošabno vskloni, ponosno pomeri sina z očmi in preko rame pogledavši, pravi Jitki s preširnim glasom:

„Tej ženski naj bi bila dolžna zahvalo? Ne vem, zakaj! Morebiti zato, ker je spremljevala tega gospoda, s katerim je, kakor kaže, v jako zaupni zvezi? Kar je storila, bila je njena dolžnost do milostive gospode, ki jo trpi na svojih tleh, in zahvaljevati se za izpolnjeno dolžnost, ni moja navada.“

Konjašu pa pravi:

„Čestiti oče, žene me želja, da objamem svoje

Večina naših listov ni presojevala govora cesarja Viljema II. dokler nam ni bil poznat pravi in verodostojni tekst. Nihče ni hotel verovati, da je mladi cesar na tak način govoril o bližnji bodočnosti. Ali avtentični tekst govora nas je poučil, da je res govoril naznanjene besede o bodoči vojni. Te besede neso toliko strašne, kolikor so neprijetne. Nemški cesar govori vrlo pogosto in vedno jako rogoborno, zato že nihče ne dá mnogo na njegove besede. No, kaj je hotel on doseči s temi besedami? Ne more se misliti, da so mu te besede pale na um povsem nenadoma, da so samo izliv bojevitve njegove naravi, nego se mora misliti, da jib je govoril premišljeno in težeč za neko stanovito svrhu. Od vsega najbolj verjetno je, da je ta cesarjeva napitnica izrečena samo za to, da pridobi obče mnenje nemško za novo osnovo vojnega ministra, s katero se zopet zahtevajo lepi milijoni za povečanje nemške vojne.

A v čem se torej razlikuje nova nemška politika od stare, dokler je še knez Bismarck stal na čelu državnih poslov? Predno je nemški državni zbor vsprejel zakon o septenatu, govoril je Bismarck povsem jednako, samo da Nemce pridobi za svoje osnove. No takrat je vsakdo vedel, da besede Bismarckove, akopram krilate, neso izključno odločilne, nego da jim treba še sankcije cesarjeve. Sedaj pa je jednake besede izustil govornik, ki bi jib lahko tudi uresničil, vpraša se samo to, je li bi uspel tako, kakor on misli. Zato je razumljivo, da je nemškega cesarja govor neugodno dirnil vse one, kojim je iskreno mar za mir Evrope, ker dobro znajo, da utegne omenjeni „neprijatelj“ tudi z mečem v roki odgovoriti mlademu cesarju, ako ga še nadalje hoče izzivati na tako smešen in otrošk način. Mi smo nemškemu cesarju samo hvaležni za ta govor, on je znatno ohladil „gorke simpatije“ nekaterih naših politikov za nemško cesarstvo ter nam je ob jednem najsijajnejše dokazal, kako je Rusija na jedino pravem potu, ako se bode tudi nadalje držala politike „svobodne roke“.

Pa tudi na Francosko, kjer so poslednji čas začeli oklevati nekoliko zaradi silnih laskanj in prijateljskih obečanj od strani nemške uplival je ta govor jako dobro. Francoski listi so jednodušno izjavili, da z Nemci ni in ne more biti nikakega prijateljstva, ker je istinita ona stara prislovica, da volk pač menja dlako, a naravi svoje nikdar.

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

V.

(Dalje.)

Mej tem se je vračala Jitka; nekaj korakov za njo stopal je francoski podpolkovnik, spremljan od nekaterih častnikov, ki so ga sedaj podpirali v hoji.

Prišli so na mesto, kjer so čakali še vsi, ki so bili od kraja tukaj.

Zahvalivši se častniku pohiti Jitka k Dobranu ter ga vpraša:

„Ste li zadovoljni z mojim dejanjem, dragi oče?“

„Sem, milo dete.“

Jitki se lice radosti zažari.

Gospa Poliksena je uvidela, da ne more drugače, da se tudi ona zahvali častniku; on pa ponosno zavrne njeno zahvalo rekoč:

dete... Hitimo v grad.“ In ne ožri se, odšla je spremljana od Konjaša.

Vsi svedoki tega dogodka bili so iznenadeni v dnu duše.

Gospa Poliksena je znova pokazala ošabnost svojo in sicer na grd način. Namesto hvaležnosti, katero je bila brez ugovora dolžna Jitki, je ubogo deklico bolešno razžalila.

A Jitka je pretrpela to razžalitev ter rekla mirno:

„Milostiva gospa je imela prav: to je bila moja dolžnost.“

A teh besed gospa Poliksena ni več slišala. Bila je že odšla.

Ljudje, ki so bili vse videli in slišali, razhajali so se, strogo obsojujoč ošabno gospo.

Dobran, Jitka in Krištof ostali so sami.

„O mati, kako moreš biti tako brezutna!“ tugoval je Krištof. „Jitka, odpustite moji materi, jaz sam Vas prosim tega, in vsprejmite najprisrčnejšo zahvalo za to plemenito delo.“

„Ne vem, kaj bi imela odpuščati milostivi gospe!“ odgovori devotka odkrito.

Zato moramo izrecno ponavljati, da smo mlademu memškemu cesarju za njegov govor iskreno hvaležni. On bode samo še bolj učvrstil prijateljstvo francosko-rusko, in tedaj morda pride čas, ko bode kronani nemški junak imel posla z dvema mečema, in to jako ostrima, pa bode videli, kako mu bode onda pri srci.

Iz teh kratkih črtic je razvidno, kak odgovor so dale ruske novine bahatosti nemški, dostojen a odločen in prave narodne zavesti vreden. Kako pa bode uplival ves ta slučaj, pa na vsak način nekako razburjeno občno mnenje rusko na projektirano popotovanje nemškega cesarja na Rusko, ako se ono sploh uresniči, o tem je težko ugibati. Na vsak način si nemški cesar s svojim govorom, premišljenim ali nepremišljenim, ni baš pridobil src naroda ruskega niti nasul rožic na pota, katere hoče hoditi po širni Rusiji. Omenjeni odgovori pa nam kažejo, da se slovanska Rusija dobro zaveda svoje moči, da zna odgovarjati brez radomontad in se ne dá preplašiti samo z rožljanjem kacega „vzhodno-pruskega meča“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. maja.

Delegacije.

Ruskim listom poroča se z Dunaja, da bode pri pojašnjevanju položaja grof Kalnoky jako zdržljivo govoril, ker so mejnarodne razmere jako nejasne. Po tem takem pač ne bode mo nič gotovega zvedeli, kakšen upliv na politiko bode imel odstop Bismarckov.

Českonemška sprava.

Vedno manj je upanja, da bi se kdaj sklepi Dunajskih konferenc izveli. Velika težava se prikazuje tudi pri spremembi volilnega reda za veleposestvo Nemci sami ne marajo, da bi se volilni red za veleposestvo spremenil, dokler ni zagotovljeno, da se uvedejo narodne kurije. Po sedanjem volilnem redu je še vedno mogoče, da Nemci dobé večino v deželnem zboru, če pride liberalna vlada, če bi se pa volilni red za veleposestvo premenil, bi Nemci v deželnem zboru vedno ostali v manjšini. Neugodnost, ki bi za Nemce izvirala iz reforme volilnega reda za veleposestvo, se da poravnati le z uvedenjem narodnih kurij, kakor pišejo liberalni listi. Uvedenja narodnih kurij se bodo pa najbrž stavile velike težave. Ker bodo Mladočehi in nekateri Staročehi glasovali proti uvedenju, bode težavno dobiti potrebno dvetretjinsko večino in vsled tega se velik del sprave izvršil ne bode.

Vnanje države.

V Bolgariji

so vsi trije škofje pod političnim nadzorstvom. Vlada jim je prepovedovala vizitacije po njih škofijah. Vračkega škofa Konstantina so zaprli, ker se ni oziral na to vladno prepoved. Tako postopanje z najvišjimi cerkvenimi dostojanstveniki pač dokazuje, da razmere v deželi neso normalne.

15 Rusov zaprti so

v Parizu in so pri njih našli razna razstreliva. Policija jim je prišla na sled, ker so kupovali pogostem pri nekem trgovcu kemikalije. Zaprti so največ mladi ljudje, mej njimi nekaj dijakov in gospodčin. Za kaj so nameravali rabiti razstrelila, bode preiskava pokazala. Sicer je pa nam treba počakati še natančnejših poročil, ker morda stvar ni tako resna, kakor so jo hitro po svetu raztrobila liberalna glasila.

„Surovo je razžalila plemenito Vaše srce.“

„O nikakor ne,“ ugovarja Jitka; „milostiva gospa je res dobro sodila: to je bila moja dolžnost.“

„Jitka, zakaj mi srce žalite s takimi besedami...“

Krištof bi bil še dalje govoril, a bližal se je francoski podpolkovnik, ki se je bil doslej malo v strani razgovarjal s častniki.

„Odhajam,“ nagovoril je Dobrana, „s svojim polkom moram dalje. Zahvaljujem se Vam dobri mož, za uslugo, katero ste mi tako plemenito izkazali, dasiravno sem sovražnik; zahvaljujem se Vam iz vsega srca. Ako se kedaj vrnem v svojo domovino, na krasno Francosko, pripovedoval bode, da je na češki zemlji našel plemenito srce od vojskine usode zadet vojak.“

Stisnil je Dobranu roko, globoko se priklonil pred Jitko ter odšel v spremstvu svojih častnikov.

„Bog nas še dalje varuj vojskinih nadlog!“ vzdihne Dobran, ko so se Francozi na trobentni klic pričeli udaljevati.

Katoliška stranka na Bavarskem

se bode, kakor se kaže, razkrojila v dve frakciji, v zmrno, katerej bode vodja grof Conrad Breysing in v odločno stranko, katera ostane pod dosedanjim vodstvom. To razkrojitev je pripisovati gotovo temu, da se je princ-regent začel ustavljati nekaterim težnjam katoliške stranke, katere zmatra za pretrane.

Izd provincijalnih volitev v Belgiji

je za liberalce mnogo manj vesel, nego se je sprva mislilo. Zares so imeli nekaj uspeha v Löweni, a drugod so pa dobili po mnogo manj glasov, nego ob zadnjih volitvah. V šestih provincijalnih zborih bode tudi za naprej konservativci imeli večino, v treh pa liberalci, kakor dosedaj. Liberalci se nadejajo, da bode zanje prihodnje volitve za zbornico ugodnejše, ker tedaj ne bode tako lokalne koristi prišlo v poštev. Sploh se pa vidi, da belgijska liberalna stranka si tako dolgo ne bode zopet opomogla, da se popolnoma prenovi.

Preorganizacija nemške vojske.

Nemški vojni minister se je v vojaški komisiji izrekel, da bode s časom vojsko tako preustrojili, da se bode vsak za orožje sposoben moč tudi izvežbal. „Freisinnige Zeitung“ te dni pretrasa vprašanje, koliko se bode s tako reorganizacijo povečala vojska in ž njo vojna bremena. Prvi korak do tega je sedanja predloga, s katero se številu vsakoletnih vojaških novincev pomnoži za 6000 in število vojske v miru za 18000 moč, kar bode na leto za 18 milijonov mark povečalo državne troške. Druga stopinja bode uvrščenje nadomestne reserve razreda b, s čemer se prezenčno stanje v miru poveča za 55.000 moč. Tretja stopinja bi bila uvrščenje nadomestne reserve razredov c in d, s čemer bi se sedanje število vojakov v miru povečalo za 50%. Nazadnje bode pa uvrstili še črno vojsko l. oklica, katere je bilo 1889. l. 91.524 moč. Letni kontingent bode znašal namesto sedanjih 176.077 moč 353.806 moč, torej se bode skoro podvojil. Leta 1900 se bode že prezenčno stanje povečalo na 1 milijon 032.000 moč, če se pošteva povprečno letno pomnoženje prebivalstva. Ob vojni bode Nemčija imela 6.566.000 vojakov, torej četrtino vsega moškega prebivalstva. Stroške takega povečanja računa omenjeni list na 970 milijonov mark in jednokratne izdatke pa na 2 milijardi mark. Davki se bodo vsled tega morali 3 1/2 kratno pomnožiti. Lepe prihodnosti torej Nemci nemajo pričakovati.

Italijanska kolonija v Afriki.

Ker je Italija napravila red v Masavi, se sedaj pripravlja, da ondu organizuje civilno upravo. Poslalo se je že več civilnih uradnikov v Afriko. Na čelu uprave bode pa še nekaj časa ostal general Gandolfi, ki je ob enem civilni in vojaški guverner, ker sedaj še ne kaže imenovati posebnega civilnega guvernerja.

Dopisi.

Z Dunaja 27. maja. [Izv. dop.] V soboto, 24. t. m. pripeljali so se z dvema posebnima vlakoma severozapadne železnice izletniki gospodarskih društev v Hrudimu in Pardubicah na Dunaj k razstavi. Na kolodvoru vsprejeli so jih češki Sokolci in odposlanci čeških in slovanskih društev, a Dunajske Čehinje odičile so svoje sestre in brate češke s šopki. Ogovoril in pozdravil je došle goste poslanec g. dr. Karl Spaček s srčnimi besedami, poudarjajoč radost, da so v tolikem številu došli in želeč, da bi se tudi na Dunaji čutili svoje mej svojimi. Zahvalil se je pardubiški advokat, g. dr. Feranek, v lepem govoru. Češki izletniki učili se bodo na Dunajski razstavi in spoznali v Beču ži-

Čez nekaj časa izpregovori Krištof, ko je bil že sam z Dobranom:

„Ne pozabite, prosim, odločiti se na mojo prošnjo za Jitčino roko.“

„Gospod vitez, jedva trenotek je minil, ko ste se uverili, kako mati vaša sodi o Jitki.“

„Jaz sem samostojen, jedini gospod svojemu početju, nikomur odgovoren,“ veli Krištof.

„Res, da ste. Toda če bi proti volji materini svojo namero brez ozira izvedli, prišla bi njena kletev na Vašo glavo. In materina kletev, gospod vitez...“

„Resnico govorite, žalibog resnico... A kaj mi je poslej početi?... Jitko ljubim, naj li ljubezen zamorim v srci svojem?...“

„Gospod vitez, pustite, naj čas odloči v tej zadevi. Čakajte, kaj prinese bodočnost. Mogoče, da je že bliže srečna izprememba, nego si mislimo — mogoče, da še daleč. Tem sijajnejša pa bode izkušnja, katero boste prestali.“

„Bog vé, vaš svet je dober; vsprejem ga.“

„Ne zgrešite prave poti, gospod vitez“, pri- stavi Dobran, in na to se razideta.

(Dalje prih.)

veče svoje rojake, oni se bodo vrnili izkušenejši in ohrabrennejši domov, v boj za narodne svoje pravice, a Dunajski Čehi spoznali bodo, da neso osamljeni, da jih veže trdna vez s svojimi krvnimi brati.

Na večer bil je v dvorani druge kavarne v Pratru koncert na čast češkim gostom, katere je še jedenkrat prav srčno pozdravil predsednik komiteta za slavnost, g. Maruška. „Slovansko pevsko društvo“ pelo je z znano svojo preciznostjo več zborov, mej temi slovansko krasno Hajdrihovo skladbo „Jadransko morje“ in hrvatsko Zajčevu „Na Savi“. — Mešani zbor slovanskega pevskega društva podal nam je z Novotny-jevo skladbo „V háji“ izrečen užitek. — Tamburaški zbor akad. dr. „Zvonimir“, pri svojem nastopu burno pozdravljen, moral je ponavljati svoje točke, sviral je razne slovanske pesmi, posebno dopadale so „Kolo“, „Hej Slovani“ in „Naprej zastava Slave“. — Slovenec, konservatorist g. Fr. Bučar, očaral je občinstvo z Grbičevu „Želja zlatu“ in Rubinsteinovo „Asra“. — Vmes je bilo nekoliko govorov Dunajskih in došlih Čehov, omenim naj le onega predsednika slovanskega pevskega društva, g. dr. Lenoch-a, ki je risal kulturne boje Čehov. — Koncert bil je jako dobro obiskan, jako prostrana dvorana ni imela dosti prostora za vse udeležence; razen družin Dunajskih in došlih Čehov bili so navzočni zastopniki Dunajskih slovanskih narodnostij in v velikem številu društveniki akad. društev slovanskih.

V nedeljo bil je v Pratru zajutrek, obisk razstave, popoldne koncert češke narodne godbe na „Kostanjevici“. — V ponedeljek ogledali so si Čehi mesto in okolico Dunajsko.

Na binkoštni ponedeljek priredilo je akad. društvo „Slovenija“ svoj izlet. Že jutraj odpeljalo se je lepo število udeležencev v Weidlingau, ter so šli od tam peš v Pressbaum, kamor so se pripeljali še mnogi drugi udje in prijatelji društva, — tako g. prof. Štrifot z gospo soprogo in njeno gđ. sestro; g. dr. Murko, tajnik podpornega društva za slov. velikošolce g. Jereb, in draga gosta iz domovine, g. Jerič in g. Zlatnar. Pri kosilu so se vrstile lepe slovanske pesmi, (katere so tudi tuji izletniki z veseljem poslušali,) z raznimi napitnicami. — Potem odpeljali smo se v Rekawinkel ter od tam peš se vrnili nazaj v Pressbaum, kamor so došli tudi nekateri člani „Slovan. pevskega društva“ in „akademinega spolka“; ž njimi tudi tri dame (soprogi g. Stieblerja in Podhajskega in gđ. Stejskalova). — Vrstili so se sedaj pevci „Slovenije“ z izbornim češkim kvartetom, a zjedini se tudi v mnogih slovanskih pesmih. Član „Slovenije“ g. Grm pel je Vilharjevega „Mornarja“ in „Kranjska dežela“ — spremljal ga je na glasoviru g. Foerster, ki je že poprej vnovič pokazal svojo virtuoznost. Razen tega bile so mnoge napitnice češke in slovanske, omenim naj le ono g. dr. Murka, „vzajemnosti slovanski, posebno v petji,“ — in predsednika „Slovenije“ g. Zakrajščka „domovini“. Da so se naudušeno pozdravljali bratje Čehi in posebno prisotne dame, je samo ob sebi umevno.

Še le pozno na večer vrnili smo se na Dunaj, prepričani, da je ta v istini prekrasno izvršivši se izlet „Sloveniji“ in Slovenijanom na čast in ponos.

Izvestje o delovanju „Dramatičnega društva“ v Ljubljani.

Od 30. marca 1889 do 10. maja 1890.

Poročal tajnik Antoa Trstenjak.

(Datje.)

Omenilo se je že, da „Dramatično društvo“ izdaje, „Slovensko Talijo“, to je zbirko dramskih proizvodov. „Slovenska Talija“ doživela je že 54. zvezek in letos se bode izdelal 55. zvezek. Ta zbirka namenjena je najprvo društvu in čitalnicam. Naroča se lahko na posamične zvezke. Osobito čitalnicam in diletantom ustreza ta zbirka, ker ni treba ulog prepisovati. Naravno je, da „Dramatično društvo“ mnogo in mnogo koristi lepi stvari, ono takorekoč omogočuje, da se morejo vršiti brez velikih zaprek diletantske gledališke predstave po širni Sloveniji. Kdor torej uvaža potrebo in kulturni pomen gledališča, bode nam pritrdil, ako pravimo, da je vsakega imovitejšega rodoljuba dolžnost, da podpira „Slovensko Talijo“, to je, da postane ud „Dramatičnega društva“. Vsak ud plačuje le 2 gld. na leto in dobiva za to malo svoto zvezke „Slovenske Talije“. Posebno zdaj, ko se je število naših društvnikov znatno skrhilo, treba bi bilo, da vsaj odličnejši rodoljubi pristope k društvu. Njih

blage in rodoljubne podpore potrebno je „Dramatično društvo“, kakor slepec vida. Res je, da je „Dramatično društvo“ izdalo že 54. zvezkov „Slovenske Talije“ in da vrednost te obsežne knjižnice iznaša danes do pet tisoč goldinarjev. Toda kaj pomaga društvu, da mu ti zakladi leže mrtvi, ako se ne oglašajo člani, katerim naj bi se dajala „Slovenska Talija“ za njih društvenino. Dobro je bilo ona leta, ko je „Dramatično društvo“ štelu čez 300, da do 400 članov, a slabo je danes, ko se je število podpornih prijateljev našega društva skrčilo, da se nam usiljuje misel, kakor da slovenski narod ne bi imel sinov, kateri bi umeli ceniti pomen dramskega pesništva, katero je vrhunec pesništva pri vsakem narodu. Kar le more v tem pogledu, to „Dramatično društvo“ gotovo tudi dosega. Zatorej rojaki, zbirajte se v templju visoke poezije, kjer se goji idealizem človeškega življenja, hrepenčega po vzvišenem lepem, dobrem, plemenitem in blagem.*)

Kakor vsako leto, tako sta tudi letos dežela kranjska ter stolno mesto naše naklonila „Dramatičnemu društvu“ primerno podporo. Obema slavnima zastopoma, oso ito pa onim gospodom, kateri so se z besedo potegnili za naše društvo v dežel-nem zboru, bodi tudi na tem mestu izrečena udana in topla zahvala!

Če tudi „Dramatično društvo“ ne uživa naklonjenosti vseh javnih zastopnikov, vendar upamo, da b. do končno spoznali veliko kulturno važnost, slovenskega gledališča vsi sinovi našega naroda. Napačno j, ako se misli, da ima kaj koristi od gledališča le bela Ljubljana. To bi se moglo trditi le tedaj, ako bi imelo jedini užitek Ljubljansko občinstvo. Toda gledališče je tesno spojeno z razvojem naše dramske književnosti, spojeno pa je tudi vsled „Slovenske Talije“ z diletantskimi predstavami po deželi. Delovanje društva sega torej daleč od Ljubljane, širi se do skrajne meje slovenskega življa, izpolnjuje del naše književnosti ter izvršuje vsled svojega namena civilizacijsko službo v našem društvu, kar je pač dovolj prič, glasno govorečih za to, da Ljubljansko gledališče ne koristi samo Ljubljani, ampak vsemu Slovenstvu.

Toplo so nas podpirali v vsakem koraku lokalni časniki s toplo besedo; unemali in ogrevali so občinstvo za obiskavanje slovenskih gledaliških predstav. Zategadelj bodi i njim srčna hvala!

Njih podpore in zagovora potrebovalo bode društvo i v bodoče, in to tem bolj, ker se je z neke strani začelo streljati in podirati novo deželno gledališče, predno še stoji. Bojé se odbora liberalnega, in kakor nikjer liberalci ne bi smeli imeti vodstva v rokah, tako tudi ne pri „Dramatičnem društvu“. Pa res da Ljubljanski liberalci baje delajo za ložo in skrb za to, da bo gledališče nadomeščalo cerkev, če bode gledališče polno, bode cerkev prazna. Torej gledališče dela konkurencijo cerkvi! Hudo so morali zavreti možgani možu, kateri s takim natolcevanjem piše o slovenskem gledališču. Nas ne prešinja strah, ker vemo, čemu nam je gledališče. Ruska carica Katarina II., ki je skrbela za dobro gledališče, rekla je: „Gledališče je šola za narod, ono mora biti popolnoma pod mojim nadzorstvom; jaz sem [prva učiteljica te šole, kajti moja največja dolžnost pred Bogom je biti odgovorna za lepe navade in nravi mojega naroda.“ Te zlate besede ruske carice vodijo tudi naše društvo o vsakem koraku.

Dobri genij, ki nas je spremljal vedno verno v pospeševanju in teženju za dobrim, lepim in uzvišenim, vodil nas bode tudi v bodoče do našega smotra.

*) Kdor rodoljubov želi postati ud „Dramatičnega društva“, izvoli naj oglašiti svoj pristop (pismeno ali ustno) pri odboru „Dramatičnega društva“. (Konec prih.)

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 27. maja.
(Konec.)

Dr. Tavčar je za to, da se ostane pri starem sklepu, da se dá cesarja Josipa trg in 15.000 gld, ako se vsprejme Valentinčičev predlog, se bode stvar zopet zavlekla vsaj za jedno leto, in dal bi mestni zbor deželnim poslancem slab vzgled. Govornik naglašja, da se je bilo v deželnem zboru boriti z velikimi težavami, da se je sploh do sklepa prišlo zidati gledališče, in mogoče da sedaj zbor poreče, naj si mesto samo zida gledališče. Ko bi pa njegov predlog ne prodr, glasoval bode za

Mayerjev ali pa za kakšen drug prostor, da se le stvar zopet ne zavleče.

Cesarski svetnik Murnik trdi, da na cesarja Josipa trgu sploh ni upanja, da bi se zidalo in deželni odbor nema drugega pripravnega prostora ko Mayerjevega. Kaj posebno lepega pa se ne bode podrl, ako se Mayerjevi hlevi poderó. Nasveti, ki se tičejo Jelenove, Andrettove in pekovske hiše, potem Kastnerjeve pa so taki, da ne bo nikoli nič ž njimi, če se izvolijo trije ali več odsekov in so vredni isto toliko, ko bi se reklo, da se bo gledališče zidalo na prostoru Lavrenčič-eve hiše, ko denarja za nakup ni.

Dr. Majaron pravi, da bi pred vsem rad zvedel, kakšne zapreke so zoper gledališče na cesarja Josipa trgu, doslej oficijalno ni ničesar znane.

Prof. Toma Zupan izjavlja, da je star uasprotnik, da bi se zazidal cesarja Josipa trg, kajti, ves Grad bode zakrit. Pred 100 leti ukazal je maršal Marmont poslopja in vrata, ki so ondu stala, podreti, zdaj pa hoče mestni zbor zopet ta prostor zazidati. On bode glasoval za Mayerjev prostor.

Župan Grasselli razjasni, da je pri komisijonu zaradi stavbe gledališča na cesarja Josipa trgu finančno ravnateljstvo izražalo svoje pomisleke zaradi nevarnosti ognja z ozirom na ogromno vrednost deposit in map, hranjenih v finančnem poslopju in izjavilo, da bi moralo pridržati odločitev ali se zida gledališče na cesarja Josipa trgu, finančnemu ministerstvu samemu. Tudi vsi drugi sosedje so ugovarjali iz požarno-policijskih in policijskih ozirov.

Por. Hribar odgovarja v dolgem govoru vsem govornikom prejšnje in današnje seje, kateri so govorili zoper Mayerjev prostor. Ako je naglašal, da bode imelo Tivolsko posestvo večjo vrednost, ako se zida gledališče na Mayerjevem prostoru, je to tudi res. Ko bi bilo inkorporirano Tivolsko posestvo, staviti je mislil govornik samostalni predlog, katerega že danes pove, namreč, da bi se vsi travniki do parka parcelirali in prodali kot stavišča za vile, da se napravi takozvani kotažni del mesta („Cottage“), kjer bi bile nove ulice z lepimi dreveredi, lepe vile z vrti in to tik lepega gozda. Našlo bi se penzionistov in družih dovolj, ki bi parcele pokupili in zazidali in gotovo bi imel potem Tivolski svet večjo vrednost. Na cesarja Josipa trgu se lahko sezida poštno poslopje, kateri prostor bode gotovo ugajal, ker se napravi itak novi železni mesarski most. Tudi prostor ne bode popolnoma zazidan in napravljen se bode ondu še vodomet, kar misli vodovodni odsek predlagati. Je li premokro na Mayerjevem prostoru, to mesta nič ne briga, saj ne zida mesto gledališča, ampak dežela. Gotovo bode na Mayerjevem prostoru gledališče stalo v najbolj obljudenem kraju; da ne v centru mesta, to ne stori nič, saj tudi dvorna opera in dvorno gledališče na Dunaji je izven notranjega mesta, narodno gledališče češko in nemško v Pragi sezidano je na periferiji. Ko se govori v jednomer o ličnih vilah, ni pozabiti tudi na Mayerjev hlev; iz katerega se steka gnojnica proti potu mimo Rudolfinuma. Perdanov prostor na Resljevi cesti je premajhen, Jelenov, Andrettov, pekovske zadrage predrag, saj se še za vodomet ni hotelo dovoliti 1.500 gld. Vrt za vojaško bolnico, ako bi bil pripravljen, dobiti bi bilo mogoče še le čez dlje časa, stvar bi se zopet zavlekla, za nakup Kastnerjeve hiše pa ni denarja. Ko je poročevalec naglašal velike težave, katere so bile v deželnem zboru zaradi gradnje gledališča, opomni, da se zmirom toži od strani obrtnikov in trgovcev, da je premalo ljudij v Ljubljani, ki bi dali zasluzka. No, če gledališča ne bode, ljudij tudi ne bode, tako pa bode korist za obrtnike pri zidani gledališču. Zatorej priporoča predlog združenih odsekov, da se votira 30.000 gld. za nakup Mayerjevega posestva.

Pri glasovanju se odklonita nasveta mestnega odbornika Valentinčiča in dr. Tavčarja. A tudi predlog združenih odsekov se z 12 proti 12 glasom odkloni.

Vsprejme se še nujni predlog vodovodnega odseka (po g. Hribarju), da se napravi vodomet na cesarja Josipa trgu in potem seja mej veliko razburjenostjo sklene ob 1/9. uri.

Domače stvari.

— (Trgovska in obrtna zbornica) ima danes v petek ob 6. uri zvečer v mestni dvorani redno sejo. Dnevni red: 1. Zapisnik zad-

nje seje. 2. Račun za leto 1889. 3. Semenji v Moravčah. 4. Tarifa za meso v Črnomlju. 5. Javna tehntica v Sinjgorici. 6. Semenji v Račni. 7. Tržni red v Kranjski Gori. 8. Semenji v Velikem Cirkniku. 9. Ustanovitev zadrug v okraji Postojina. 10. O dopisih zadevajocih železnice iz Loke v Divačo. 11. Naprava telegrafskih posljaj z Hotedršici in na Raki. 12. Pravila zadruga rokodelskih obrtov in bolniške blagajne v Ribnici.

— (Konfiskacija.) „Slovanskega Sveta“ poslednjo številko zaplenilo je državno pravdnistvo zaradi uvodnega članka „Shod slovanski.“

— („Ljubljanski Sokol“) priredi svoj prvi letošnji društveni izlet dne 8. junija na Vrhniko in Bistvo. Natančnejši vsposed priobčimo jutri.

— (Majnikov izlet „Glasbene matice.“) Včeraj popoldne bilo je izredno življenje na Drenikovem vrhu. Mladina imela je svoj glasbeni praznik. Pod vodstvom vodje Gerbiča, učiteljev in učiteljic „Glasbene matice“, zbralo se je okolu 2. ure v Lattermanovem drevoredu lepo število učencev, katerim so se pridružili mnogi stariši in nekateri prijatelji glasbe. Veselo žvrgolé prišla je mala karavana po gozdu do Drenikovega vrha, kjer se je takoj pričelo živahno zabavanje mladine na vseh krajih. Proti večeru dospelo je po končanih šalah še mnogo drugih in pričelo se je petje in sviranje. Učenci peli so razne zmore, mešane, samo moške in samo ženske pod vodstvom prof. Gerbiča prav dobro in gladko, ter želi mnogo pohvale. Glasba učencev zavoda zagodla nam je tudi nekatere točke, katere so bile dobrovoljno sprejete. Došlo je mnogo odbornikov društva in drugih prijateljev glasbe in večer minol je vsem v lepi domači zabavi. Umetalni ognji pred odhodom razveseljevali so posebno mladino. Želeli bi bili le to, da bi še več narodnega občinstva se udeležilo taci prilik, ter s tem dejanski pokazalo, da je ponosno na zavod, kateri goji umetnost glasbe in domače slovensko petje, ter uceplja s tem ljubezen do domovine v nežna mlada srca.

— (Slavjanskij) koncertoval je 23. t. m. v Varšavi. „Varšavski Dnevnik“ oduševljeno hvali njegov koncert, poleg družih pesmij pa posebno hrvatsko „Liepa naša domovina“. Slavjanskij ne poje več „solo“ v raznih pesmih, nadomestuje ga sedaj hčerka Nadežda.

— (Vojaška godba) igrala bode v meseci juniji v „Zvezdi“ dne 12., 15., 22., 26. in 29., pod Tivoli pa dne 19. junija. Ob nedeljah je početek ob 1/2.12. uri zjutraj, v četrkih ob 6. uri popoldne. Dne 5. in 8. junija svirala bode godba pri procesijah.

— (Notarjem v Sežani) imonovan je notarski kandidat dr. Joahim Zencovich v Trstu.

— (Kleparski delavci) pridružili so se mizarskim, ter poslali po svojem odboru mojstrom izjavo, v katerej zahtevajo: 1. Deset ur dela, povišanje plače za 20%, odpravo nedeljskega in prazniškega dela. 2. Pri stavbinskih delih doklado 30 kr. v mestu in 60 kr. zunaj mesta. 3. Posebno plačo za ure, kar jih je več normaln 10, mej katere ure naj se uštevajo tudi ponočne ure pri voznjah. Mojstri naj se odločijo do 14. junija, sicer delavci izstopijo v omenjenem času. To bilo je sklenjeno pri shodu dne 26. t. m.

— (V Ljutomeru) priredila je tamošnja čitalnica dne 18. t. m. na g. Vavpotiča vrtu veselico, katera je bila zaradi tega znamenita, ker so pri tej priliki nastopili slovenski, Cvenski tamburaši, katerih je sicer samo sedem, a so pod vodstvom svojega vodje, učitelja Šneiderja tako vro svirali, da so si stekli najburnejše priznanje. Nadejamo se, da bode njihov vzgled uplival tudi na druge kraje po Slovenskem in da se bode tamburica v nas hitro udomačila.

— (Pozor!) „Naša Sloga“ piše, da sta se iz Italije priklatila dva mladiča, okolu 24 let stara, srednje velikosti, ter po Istri ponujata svoje sleparsko blago, namreč steklenice z neko tekočino, katero imenujeta „galvanoplastico“. S to tekočino varata ljudi, češ, da se ž njo razni kovinski predmeti trajno za dve leti posrebre. Vse to posrebreje pa traja le jeden dan, potem je dotični predmet takšen, kakršen je bil poprej. Jeden mladičev imenuje se Raimondi Giuseppe iz Milana, drugi pravi, da je iz Firenze. Predstavljata se kot odposlanca trgovinske tvrdke Bertarelli iz Milana in ponujata tudi sveče. Občinstvo bodi pozorno in ne kupuj od teh mladičev niti slepilne tekočine, niti kaj dru-

zega, saj imamo dovolj domačih trgovcev, ki prodajajo pošteno blago.

— (Iz Ormoža) se nam piše: Vinogradi lepo ženó. Neka „grinta“ se obilo kaže. Zavedni vinogradniki pridno škropé. Silje je povsod lepo. Dežja nič, ali samo kakšna rosa. Izabela že cveté.

— (Treščilo) je 24. t. m. popoldne proti 5. uri v posestnika Frana Jenka skedenj, ki je s kolarnico vred pogorel. Škode je 1500 gld. Strela ubila je v sosednem hlevu tudi kravo.

— (V Dobravi pri Celji) ukradel je v torek neznan tat posestniku Majcenu brejo kravo s paše. Krava bila je vredna najmanj 100 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 29. maja. Imena zaprtih nihilistov so: Mendelsohn, ki je nekda načelnik tej tolpi, Laurenus, Gwatovski, Reichlen in njegova soproga, gospodične Labovič, Nedozova in Bromberg, Nakačič, Repanov, Ačinaci, Kalhizen in drugi. Pri vseh našli so bombe in druga razstrelila.

Pariz 29. maja. Policija zaprla še dva ruska nihilista. Našla je pri njih tiskovine in beležke, kako se delajo razstrelila. Imeli so tudi popolno pirotehniško šolo. Misli se, da so nameravali zaroto proti ruskega carja življenju.

Sofija 30. maja. Vojno sodišče obsodilo Panico, da bode zaradi zarote proti življenju kneza in ministrov in zaradi nameravanega prevrata vlade s tujo pomočjo ustreljen. Sodišče priporoča ga milosti. Kolubkov obsojen na devet let, poročnik Rizov in Arnaudov vsak na šest let, častniki Tatev, Čavelarov, Molov in Kesinov vsak na tri leta, Stefanov na pet mesecev ječe. Ostali zatoženci oproščeni.

Razne vesti.

* (Razstava pisemskih znamk) odprla se je v Londonu 19. t. m. v proslavo petdesetletnice, odkar so bile upeljane prve pismene znamke. Zavarovana je ta razstava za sto tisoč funtov šterlingov proti ognju in proti tatovom, ter je stražijo noč in dan posebni čuvaji. Nekaterim znankam pripisuje se izredna cena.

* (Petdeset let brez bankerota.) V Brixenu na Tirolskem že 50 let ni nobena trdka ustavila plačil in vendar ima to mesto nad 50 prodajalnic, ki pa vse dobro uspevajo. Težko se še kako drugo mesto v naši državi more ponášati, da bi v njem nikdo ne bil napravil v pol stoletja bankerota.

* (Svetovna zveza rudokopov.) Iz Bruslja se poroča, da je shod rudokopov sklenil osnovati svetovno zvezo rudokopov vseh dežel, ter sklicati nov mejnarodni kongres na dan 1. aprila 1891. l. na katerem naj se sklene splošen strajk.

* (Usmrčenja na Grškem.) V kratkem bode obglavljenih vsled kabinetskega ukaza na Grškem najmanj, že pred več leti na smrt obsojenih zločincev. Nekateri od njih čakajo že od l. 1884 na izvršenje smrtnih kazni, a to zaradi tega, ker se pravosodnemu ministru ni posrečilo najti rablja. Na Grškem vladajo namreč stari nazor, vsled katerih je rabljev posel sramoten in preklican, ter se le najhujšimi zločinci nahajajo kandidatje za tak posel. Da se ga torej čuva pred ljudsko razburjenostjo, vozijo ga na vojni ladiji od mesta do mesta, da opravlja tužno svoje opravilo. Pred devetimi leti obglavil je nek morilec 17 oseb, a njega pomilostili so potem na večno ječo. Sedanji rabelj pa je tudi nek morilec, ki bode odpravil zločinske svoje tovariše na oni svet.

* (Ribja kuga.) V zalivu Novorosijskem na Črnem morji opaža se, da je ob bregu morja polno mrtvih rib, katere, ko hitro začno gnjiti, razširjajo tak smrad, da je bila vlada primorana ukreniti neredbe zdravstvene, inšpekcije, da se bati kake epidemije. Odpravilo se je cele gromade tacihi mrtvih rib, ter jih deloma požgalo, deloma pa zakopalo v bližnjih gozdih, kar je prizadelo mnogo stroškov. A navzlic temu ni se odpravila dozda niti polovica teh na 300 vrst na okolu razširjenih mrtvih rib, od katerih je zrak okužen.

* (Hotel v drevesih.) V Kaliforniji so največja drevesa; posebno so zaradi visokosti znana mamutska drevesa. V Santa Cruzu je gostilničar znal dobro porabiti ta drevesa, z malimi stroški je napravil v njih cel hotel. V jednem votlem drevesu, ki meri v obsegu 22 metrov je napravil počivalnico, vrt okoli, ki je res preprežen z raznimi ovijalnimi rastlinami, tako, da dež njegove strehe ne premoči, je naredil za pivnico in iz nekaterih manjših votlih dreves je pa napravil spalnice.

* (Oj ti močje!) Nedavno so v Burlingtonu v Ameriki obsodili nekega Viljema Delapa zaradi mnogoženstva v jednoletno ječo. Ko je bil obsojen, vprašal je sodca, ali se je z obsodbo tudi končno

znebil svojih žen. Ko mu je sodec odgovoril, da ne, rekel je, da bi bil rad jedno leto več zaprt, da bi se le znebil zakonskih tretjin svojih.

* (Otrok v kruhu.) Uradnik politehniške šole v Parizu našel je na ulici bleb kruha. Sprva ga ni niti mislil pobrati, potem je pa vendar naročil dečku, da ga pobere. Ta je hleb pobral, a je opazil, da je sredina izvotljena in je vanj utakneno truplo novorojenega deteta. Policija sedaj zaleduje nečloveško mater.

* (Skrajna predrznost.) Mladenčič iz Meissena na Saksonskem uči se pravoznanstvu v Heidelbergu še bolj pa časti Gambirina in njegovo peneče pivo. Očeta vedno nadleguje s prošnjami za denar. Nedavno je oče dobil iz Heidelberga pismo, da je sin njegov umrl, in da naj se takoj pošlje 250 mark za pogreb njegov. Čez par dni dobi oče pa pismo umrlega gospoda dijaka, ki ga prosi, da naj mu pošlje 50 mark, da bode mogel pozvedeti, kdo je oni slepar, ki je njega proglasil za mrtvega in tako izsleparil 250 mark. Očetu je pa vsa stvar bila kmalu jasna in pisal je spridenemu sinu, da je zanj zares umrl.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim ter kri čiščečim uplivom. Cena škatelji 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekaruar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (55-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Rodoljubje in hvaležnost nakladata nam prijetno dolžnost, da s temi skromnimi besedami zahvaljujemo tako priščno in iskreno, kakor se ne da s slovi izraževati, vse one, ki so kakor koli pripomogli, da se je slavnost o priliki zborovanja naše učiteljske „Zaveze“ v Celji dostojno izvrševati mogla. Hvaležno spominjati se nam je slavnih posojilnic, mej kojimi so blagodušno podarile zadnje prispevke: Celjska (z 20 gld.), Ptujška (s 5 gld.) in Zalska (s 15 gld.), kakor tudi Rakusch-ove trdke, ki nas je brezplačno preskrbeli z raznimi tiskovinami. Nam v veleobilno radost blagovolili so nas počastiti s svojim pohodom ter raznim načinom požrtvovalno izkazovati ljubezen do učiteljskega razboriti članovi narodnih rodbin in drugi odlični narodnjaki iz Celja, Zalea, Sv. Jurija ob juž. žel. i. t. d., kakor gg.: Dr. Srncec, dr. Filipič, dr. Dečko, dr. Dominkuš, trgovca Vanič in Jerman, zdravnik Ripšl, Hausenbichler, kaplan Alteneder in druga mlada gospoda duhovnika, kakor drugi, ki so častno zastopali rodoljubne stanovne. Bratske pozdrave pošiljamo svojim zavednim bratom na Kranjskem, Primorskem in Štajerskem, vlastiti zastopnicama učiteljske, gospicama Šarfovi in Strukljevi, kateri sta, ne strahše se nikakega truda, pohiteli iz daljne Goriške.

V Celji, dne 28. maja 1890.

Slavnostni odbor.

Tajci:

29. maja.

Pri **Slonu**: Etzinger, Schott z Dunaja. — Kracht iz Stuttgarta. — Sparovic iz Kranja. — Pfeifer iz Friedlanda. — Herzog iz Zagreba. — Redl iz Pulja. — Neuberger iz Pečuha. — Vitez Siegenfeld iz Gradca. — Maiskorović Hueber iz Karlova.

Pri **Maličih**: Rebitsch, Mislav, Bernauer Wienke, Reingruber, Wetzel, Kramer, Illek, Hetowy, Eberl, Mittelbach, Strobach z Dunaja. — Kaiser iz Maribora. — Moosthal s soprogo, Gold iz Beljaka. — Benkovič, Marković iz Karlova. — Schener s soprogo iz Krškega. — Sittich iz Ribnice. — Quantschnig iz Borovelj. — Köck, Marija in Jospina Gscheider iz Inomosta.

Pri **bavarskem dvoru**: Peris iz Jaske. — Zupančič iz Črnomlja. — Jaklič, Rabupp, Höhnigman, Michitsch, Pirstitz, Zitterer, Gruber iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
29. maja	7. zjutraj	732.6 mm.	21.4° C	sl. jz.	jas.	10.00 mm.
	2. popol.	733.6 mm.	22.0° C	z. jz.	jas.	
	9. zvečer	735.4 mm.	13.8° C	sl. jz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 19.1°, za 2.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 30. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	89.10	89.05
Srebrna renta	89.95	89.70
Zlata renta	109.55	109.20
5% marcna renta	101.45	101.50
Akcije narodne banke	965.—	966.—
Kreditne akcije	303.75	305.50
London	117.—	116.70
Srebro	—	—
Napol.	9.34	9.32 1/2
C. kr. cekini	5.57	5.56
Nemške marke	57.47 1/2	57.40

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	103	80
Ogerska papirna renta 5%	99	80
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	29
Akcije anglo-avstr. banke	120	149
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	—

Potrta od najglobokejše boli, naznanjam vsem sorodnikom in znancem svojim jako pretresujočo vest o smrti svojega nepozabnega, presrečno ljubljene soproga, gospoda

JOSIPA MARGUČA

trgovca in blagajnika „Posojilnice“ v Logatci na Kranjskem,

kateri je, obiskavši svoje sorodnike, dne 29. maja 1890, po kratkej bolezni, v 41. letu dōbe svoje, v Poddobu pri Sv. Duhu v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega pokojnika bode v soboto dne 31. maja 1890 ob 8. uri pri Sv. Duhu v Ločah.

Svete zadušne maše brale se bodo pri Svetem Duhu v Ločah na Štajerskem in v Logatci na Kranjskem.

V Poddobu, dne 29. maja 1890.

Ivana Marguč, roj. Brus,
soproga.

(450)

Poštna ekspeditorica

koja pet let pri pošti deluje, želi službo spremeniti. — Dopisi naj se blagovolé poslati pod črkama R. A. na upravnistvo tega lista. (440-3)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebizský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Razpis.

Pri občini Marija-Gradec v prijaznem Laškem trgu oddala se bode za sedaj provizorično

služba občinskega tajnika

z letno plačo 360 gld. in lepim prostim stanovanjem. S to službo združeno je oskrbovanje pisarja pri dveh obrtnih zadrugah z letno plačo 120 gld. — Prošnjaki naj uložé postavno kolekovane, s potrebnimi dokazi, kakor s pričevanji o sposobnosti in občinskih opravilih, o zmožnosti slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, o starosti, o zdravju in o pristojnosti predvidene prošnje

vsaj do 22. junija t. l.

pri podpisnem županstvu.

Pri oddaji te službe oziralo se bode posebno na take prošnjake, kateri so slovenske narodnosti ter so že služili ali še služijo kot občinski tajniki.

Županstvo Marija-Gradec v Laškem Trgu

dne 29. majnika 1890.

Župan: M. Ojsteršek.

(447-1)

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačje pri boleznih želodca.

Preverjene pri pomanjkanju slasti do jedij, slabem želodci, napenjanju, kislem podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, zlatenici, gnjusu in bljuvanju, glavobolji (če izvira iz želodca), krči v želodci, zapiranjih, preoblenjenju želodca z jedjo in pijačo. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 40 kr., dvojni steklenici 70 kr.

Osnrednjo razpošiljalnico ima lekar Karol Brady, Kromeriz (Moravsko).

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice za želodec se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudeč zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se priden vsake steklenici, opomniti je, da mora navod biti tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.

Marijacejske čistilne kroglice, ki se že več let z najboljšim uspehom rabijo pri zapiranju in zabasanju, se sedaj pogostoma ponarejajo. — Pazi naj se torej na gorenjo varstveno znamko in podpis lekarja K. Brady-ja v Kromerizu. — Cena škatelji 20 kr., zvitku a 6 škatelji gld. 1.—. Če se naprej pošlje znesek, velja poštnine presto 1 zvitke gld. 1.20, 2 zvitka gld. 2.20.

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se priden vsake steklenici. (798-33)

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice imajo pristne: V Ljubljani lekar Piccoli, lekar Swoboda; — v Postojni lekar Fr. Baccarich; — v Skofji Loki lekar Karol Fabiani; — v Radovljici lekar Aleks. Roblek; — v Novem Mestu lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann; — v Kamniku lekar J. Močnik; — v Črnomlju lekar Iv. Blažek.